27/06/2019

“Ο χειρούργος μόλις είδε το χέρι μου χωρίς τον όγκο, έκανε τον σταυρό του και είπε: “θαύμα”!!!”

/ Γνώμες

Ονομάζομαι Γεώργιος Τσαγκαρινός και κατάγομαι από τη Σύμη, μα γεννήθηκα και μεγάλωσα στη Ρόδο. Το 1954 σε ηλικία δέκα ετών, προσβλήθηκα απο οστεομελίτιδα.

Στο δεξιό μου ώμο παρουσιάστηκε ένας μικρός όγκος σε μέγεθος φακής, ο οποίος συνεχώς μεγάλωνε. Μετά από οκτώ μήνες έφτασε στο μέγεθος ενός μανταρινιού. Το χέρι μου δεν μπορούσε να κινηθεί ούτε χιλιοστό, διότι σφάδαζα από τους πόνους.

Ο πατέρας μου με πήγε και έκανα εξετάσεις, οι οποίες απέδειξαν την ύπαρξη της οστεομελίτιδας. Έκανα εισαγωγή τότε στην κλινική του Λαζάρου στη Ρόδο και οι γιατροί, αφού έκαναν συμβούλιο, απεφάνθησαν ότι έπρεπε να εγχειριστώ. Το χέρι μου στο μεταξύ ήταν δεμένο με μαντήλι από τον λαιμό, γιατί στην παραμικρή κίνηση, όπως ανέφερα πονούσε φοβερά.

Την παραμονή της εγχειρήσεως το βράδυ, με ετοίμασαν οι νοσοκόμες για την επόμενη. Γύρω στις επτά το άλλο πρωί ξύπνησα και ασυναίσθητα κούνησα το χέρι

μου μέσα από το μαντίλι. Διαπίστωσα ότι δεν πόνεσα καθόλου. Έβαλα το αριστερό μου χέρι στον δεξιό μου ώμο που υπήρχε ο όγκος και με έκπληξη είδα οτι ο όγκος που χρειάστηκε οκτώ μήνες για να φτάσει σε αυτό το μέγεθος, εξαφανίστηκε ξαφνικά σε μια νύκτα.

Ο χειρούργος Κ. Λάζαρος μόλις είδε το χέρι μου χωρίς τον όγκο, έκανε τον σταυρό του και είπε:»θαύμα»!!!

Όταν σε λίγο ήλθαν οι δικοί μου για να μου συμπαρασταθούν στην εγχείρηση που επρόκειτο να κάνω και φυσικά δεν έκανα, έμαθα ότι ο πατέρας μου όλη την προηγούμενη νύχτα είχε μπροστά του το Εικόνισμα του Ταξιάρχη μας και γονατιστός με δάκρυα παρακαλούσε μέχρι το πρωί τον Μεγαλόχαρο, να βοηθήσει στην επέμβαση. Φοβόταν ότι θα έχανα το χέρι μου, γιατί τα χρόνια εκείνα η ιατρική δεν είχε εξελιχθεί όπως σήμερα. Σήμερα, θεωρώ και εγώ ότι ήταν το πιθανότερο.

Ο Μεγαλόχαρος άκουσε τις δεήσεις και παρακλήσεις του πατέρα μου και όχι μόνο περευρέθη στην εγχείρηση, αλλά την έκανε μόνος Του. Δοξασμένο το όνομα του Κυρίου και του Ταξιάρχου μας του Πανορμίτη, που μεσίτευσε στον Κύριο και έκανε το θαύμα Του.

Από τότε και μέχρι και σήμερα, όσα προβλήματα κι αν παρουσιάστηκαν στην ζωή μου, επικαλούμαι πάντα την βοήθεια του Ταξιάρχη μας. Πάντα μου συμπαραστεκόταν και λύνονταν όλα. Είναι ο Προστάτης μου, τον προσκυνώ και τον δοξάζω.

ΠΗΓΗ: ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΝΟΡΜΙΤΗ